

VERDENS TI MEST NEGLISJERTE FLUKTKRISER



Foto: Christian Jepsen/NRC

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

NRC

Verdens ti mest neglisjerte fluktkriser

Selv om humanitær hjelp skal gis basert på behov, får noen kriser mer oppmerksomhet og støtte enn andre.

Derfor presenterer Flyktninghjelpen hvert år en liste over de ti mest neglisjerte fluktkrisene i verden. Disse krisene er ikke bare glemte. Vi bruker ordet neglisjert for å understreke at dette er kriser vi har forsømt, og at mangelen på handling og oppmerksomhet er et resultat av våre bevisste valg og prioriteringer.

Ved å legge fram denne listen ønsker vi å skape oppmerksomhet rundt kriser som sjelden skaper internasjonale overskrifter.

Giverland er mindre interessert i å støtte disse krisene, enten fordi landene ikke er av stor geopolitisk betydning, de berørte menneskene er for langt unna og vanskelig å identifisere seg med, eller simpelthen fordi langvarige kriser skaper givertretthet.

Dette er også en liste over kriser hvor manglende politisk handling og vilje til kompromiss har skapt en fastlåst situasjon, og hvor det er lite håp for snarlig endring.

Vi har analysert 24 av de største fluktkrisene i 2017 og laget en liste basert på følgende tre kriterier:

- **Mangel på politisk vilje:** Dette inkluderer manglende politisk vilje blant de væpnede aktørene på bakken til å beskytte sivile og å gå inn i fredsforhandlinger, men også internasjonale aktørers manglende vilje eller evne

til å finne politiske løsninger. En pågående fredsprosess, nedgang i antallet flyktninger eller annen positiv utvikling brukes her som indikatorer for politisk vilje. Fraværet av slike prosesser, en forverret situasjon for sivile eller at flere mennesker drives på flukt, indikerer det motsatte..

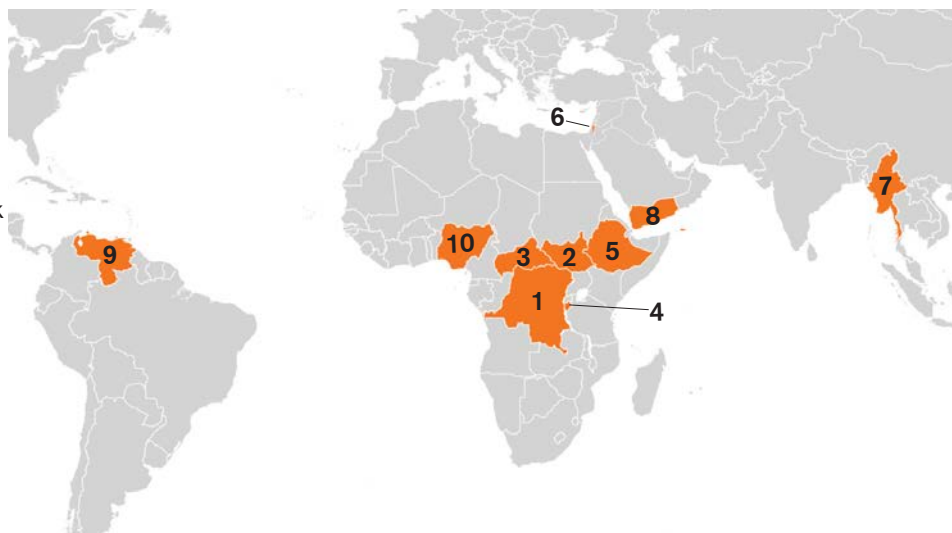
- **Mangel på medieoppmerksomhet:**

Medieoppmerksomheten rundt en krise er sjeldent proporsjonal med størrelsen på krisen, for mange andre faktorer avgjør om en krise kommer i medienes søkelys. Og selv når en konflikt når nyhetsmediene, overskygges ofte situasjonen for sivile av rapporter om krigsstrategier, politiske allianser og kamper mellom væpnede grupper. Vi måler mediedekningen av fluktkrisene ved hjelp av medieovervåkningsfirmaet Meltwater. For å kunne sammenligne kriser av ulik størrelse har vi delt rekkevidden til artiklene om den aktuelle fluktkrisen med antallet mennesker på flukt i og fra landet.

- **Mangel på økonomisk støtte:** Hvert år presenterer FN og deres humanitære partnere nødhjelpsappeller om finansiering for å dekke de mest prekære behovene i land berørt av store kriser. Hvor stor andel av appellene som blir finansiert varierer fra krise til krise. Her har vi brukt prosentandelen av appellene som ble dekket i 2017 som en indikator på grad av økonomisk støtte. Det bør likevel understrekes at det virkelige bildet trolig er enda skjevare, fordi det er en tendens til å be om mindre penger til en krise der man vet at det er nærmest umulig å få inn nok midler til å dekke de reelle behovene.

Listen over de ti mest neglisjerte fluktkrisene

1. Den demokratiske republikken Kongo
2. Sør-Sudan
3. Den sentralafrikanske republikk
4. Burundi
5. Etiopia
6. Palestina
7. Myanmar
8. Jemen
9. Venezuela
10. Nigeria



Aldri tidligere i Den demokratiske republikken Kongos voldelige historie har flere mennesker blitt drevet på flukt enn i 2017. Likevel neglisjeres konflikten og den nødvendige økonomiske støtten til nødhjelp uteblir.

Til sammen var 4,5 millioner kongolesere på flukt inne i landet, mens rundt 700,000 hadde flyktet til nabolandene ved utgangen av 2017.

Kongo opplever en av verdens mest akutte og kompliserte humanitære kriser. Vold, sykdommer, underernæring og fordrivelse preger livet til vanlige mennesker i store deler av landet. Skoler ødelegges og barn og kvinner blir utsatt for overgrep. Mennesker på flukt, hvorav 60 prosent er barn, har store udekkede behov for beskyttelse, medisiner og skolegang.

Hele 8,9 millioner mennesker har for lite mat og rent drikkevann. 2,2 millioner barn risikerer akutt underernæring. Gjenoppbygging av helsestasjoner, bekjempelse av stadige kolerautbrudd og å forhindre rekruttering av barnesoldater til væpnede grupper er også prioriterte oppgaver.

Krisen ignoreres

For de aller fleste vil dette komme som en overraskelse. Til tross for at det nå er like mange mennesker i nød i Kongo som i Syria, er det sjelden krisene i landet får medieoppmerksomhet. Fjoråret var ikke noe unntak. Sivilbefolkningen i Kongo har vært herjet av konflikt i flere tiår og den internasjonale interessen har i lang tid vært fallende.

I oktober 2017 oppjusterte FN krisen i Kongo til en såkalt nivå 3-krise, det høyeste krisenivået. Dette betød at det humanitære systemet skulle trappe opp beredskapen og reagere raskt for å dekke det enorme behovet for nødhjelp. Dette var et viktig grep, men likevel uteble den nødvendige økonomiske støtten. Internasjonale givere bidro bare med litt over halvparten av pengene FN og nødhjelpsorganisasjoner mente var nødvendig for å dekke de humanitære behovene.



Foto: Christian Jepsen/NRC

Til tross for store humanitære behov har antallet humanitære organisasjoner gått ned i Nord-Kivu på grunn av manglende finansiering. Dette er spesielt graverende når hver fjerde internt fordrevne oppholder seg i Nord-Kivu.

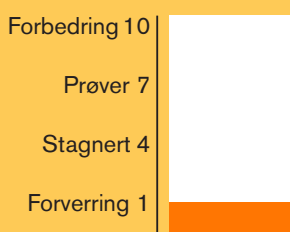
FN har lansert tidenes største humanitære appell for DR Kongo for 2018. Den er på 1,680 milliarder amerikanske dollar og skal dekke nødvendige behov til 10,5 millioner mennesker i nød. For å møte behovet må det internasjonale samfunnet firedoble innsatsen, sammenlignet med fjoråret. Pengemangelen er svært alvorlig og skjer det ikke en rask endring vil mange menneskelig gå tapt.

Mange og kompliserte konflikter

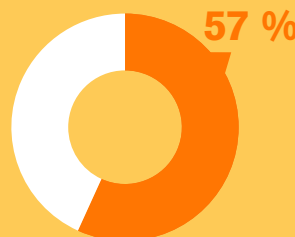
Det er flere væpnede grupper i konflikt med hverandre og staten, som driver mennesker på flukt. Bak konfliktene ligger kamp om naturressurser, etnisk rivalisering og mangel på statlig kontroll. De væpnede gruppene varierer fra bandittgrupper til større geriljagrupper med sentralisert struktur.

Nye konflikter blusset opp i Kasai-området og Tanganyika-provinsen i 2016/2017, i tillegg til at de langvarige konfliktene i Ituri og Nord-Kivu øst i landet forverret seg ytterligere.

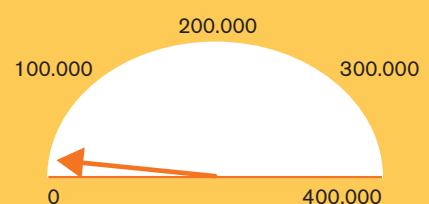
POLITISK NEGLISJERT



DEKNING AV HUMANITÆR APPELL



MEDIEDEKNING PER PERSON PÅ FLUKT



2

SØR-SUDAN



Foto: Albert Gonzalez Farran/NRC

Borgerkrigen i Sør-Sudan er inne i sitt femte år og den humanitære krisen er forverret. Over halve befolkningen er avhengig av hjelp for å overleve. Volden har tvunget ett av tre mennesker fra sine hjem, og bidratt til store flyktningkriser i nabolandene Uganda, Sudan og Etiopia. Over 2,4 millioner sørsudanere har flyktet over grensene på søken etter sikkerhet.

Til tross for at hjelpeorganisasjoner klarte å reversere sultkatastrofen som rammet deler av landet i 2017, øker sultkrisen. Over fem millioner mennesker har ikke tilgang på nok mat og trues igjen av sult.

Partene i konflikten har ikke overholdt ansvaret sitt om å beskytte sivile, og kvinner

og barn må betale prisen. Halvparten av alle barn under fem år lider av akutt underernæring.

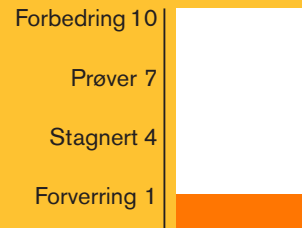
Å gi nødhjelp har blitt stadig mer utfordrende og farlig. Hundre hjelpearbeidere er drept siden den pågående konflikten brøt ut, nesten en tredjedel av dem i fjor.

Implementeringen av fredsavtalen fra 2015 har mislyktes, til tross for flere runder med samtaler, avtaler og våpenhviler. De krigende partene mangler politisk vilje til å få en slutt på krigen.

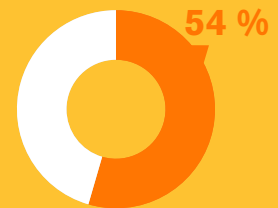
Oppmerksomheten fra internasjonale medier har avtatt, delvis på grunn av regler som hindrer mange internasjonale journalister fra å komme inn i landet.

Dersom man ikke klarer å få fredsprosessen på fote igjen, står verdens yngste stat på terskelen til en sultkatastrofe.

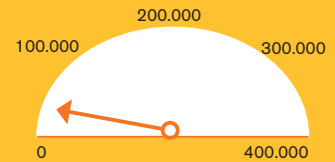
POLITISK NEGLISJERT



DEKNING AV HUMANITÆR APPELL*



MEDIEDEKNING PER PERSON PÅ FLUKT



* Humanitær + regional respons plan 2017

3

DEN SENTRALAFRIKANSKE REPUBLIKK



Foto: Tiril Skarstein/NRC

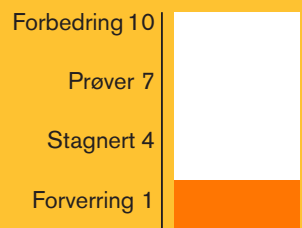
Den sentralafrikanske republikk toppet listen over neglisjerte fluktkriser i fjor, og 2017 tilbød ingen bedring. Konflikten beveget seg nedover på listen kun fordi situasjonen er drastisk forverret i nabolandene Sør-Sudan og Den demokratiske republikken Kongo.

Siden 2012 har Den sentralafrikanske republikk vært rammet av en blodig, væpnet konflikt. Sammenstøt mellom militsgruppen Anti-Balaka og opprørsgruppen Ex-Seleka har tvunget tusenvis av mennesker til å flykte fra hjemmene sine. En våpenhvileavtale ble inngått i 2014, fulgt av forsoningsarbeid og politiske valg. Men ved utgangen av 2016 eskalerte konflikten øst i landet og spredte seg til nye områder. Som et resultat av dette

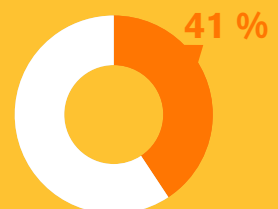
økte antallet internt fordrevne med 70 prosent i fjor, til 689.000 mennesker. Samtidig har antallet flyktninger fra landet gått ned fordi en del mennesker har hatt mulighet til å returnere til mer stabile deler av landet. 1,2 millioner mennesker er imidlertid fortsatt på flukt, enten innad i landet eller til et av nabolandene. Dette betyr at ett av fire mennesker i Den sentralafrikanske republikk er fordrevet.

Til tross for at konflikten har eskalert, får krisen fortsatt lite medieoppmerksomhet og befolkningens humanitære behov neglisjeres. Kun 41 prosent av pengene som var nødvendig for å møte de mest prekære behovene for nødhjelp ble lagt på bordet i fjor. Det gjør det til en av de dårligst finansierte store nødhjelpsappellene. Den politiske innsatsen har også vært begrenset. Flere våpenhviler har blitt inngått, men ikke respektert.

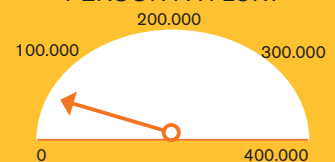
POLITISK NEGLISJERT



DEKNING AV HUMANITÆR APPELL



MEDIEDEKNING PER PERSON PÅ FLUKT



4 BURUNDI



Foto: Ingrid Prestetun/NRC

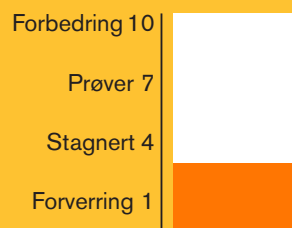
Mer enn 400.000 mennesker har flyktet fra Burundi siden 2015 på grunn av politisk uro og humanitære kriser. Antallet flyktninger fra landet økte med rundt 20 prosent i 2017. De fleste har søkt beskyttelse i nabolandene Tanzania, Rwanda, Uganda og Den demokratiske republikken Kongo. Flyktingene bor i overbefolkede leire, med begrenset tilgang på mat, husly og utdanning. Den regionale responsplanen for flyktninger fra Burundi i 2017 var svært underfinansiert, og Verdens matvareprogram måtte kutte i matrasjonene til flyktninger i regionen. Det var heller ikke nok midler til å dekke behovene inne i Burundi.

På 90-tallet brøt det ut borgerkrig i Burundi på grunn av en skjev maktbalanse mellom folkegruppene hutu og tutsi. I 2015, da president Pierre Nkurunziza erklærte at han ville fortsette som president selv om det brøt med Grunnloven, eskalerte volden i landet på ny med arrestasjoner, voldtekter og drap. Både opposisjonen og regjeringen anklages for menneskerettsbrudd og straffefriheten råder.

Selv om den politiske situasjonen er forverret og flere mennesker drives på flukt, får landet sjelden plass i mediebildet. Verdenssamfunnet gjør lite for å beskytte sivile eller legge press på partene for å finne en politisk løsning.

I mellomtiden er den humanitære situasjonen forverret. 3,5 millioner mennesker trenger hjelp og én av fire personer har ikke tilgang på nok mat.

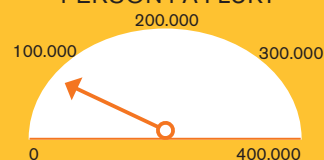
POLITISK NEGLISJERT



DEKNING AV HUMANITÆR APPELL



MEDIEDEKNING PER PERSON PÅ FLUKT



* Humanitarian + regional respons plan 2017

5 ETIOPIA



Foto: Sidney Kung'u/NRC

Mer enn en million etiopiere har flyktet fra hjemmene sine det siste året på grunn av konflikter og tørke. Økt usikkerhet i grenseområdene mellom regionene Oromia og Somali fra september 2017 sendte mer enn 700.000 mennesker på flukt. Nesten alle distriktene langs de regionale grensene ble påvirket. Mange av familiene som flyktet trenger fortsatt hjelp.

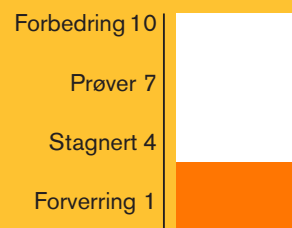
I tillegg til disse konfliktene, sto Etiopia i 2017 overfor den verste tørken på 30 år på grunn av manglende regn. Den avorlig tørken fortsatte i beiteområdene i lavlandet, og i deler av regionene Oromia og Afar, hvor flere hundretusen mennesker har mistet alt og er tvunget på flukt.

Mange lokalsamfunn ble berørt både av tørken og konflikter som dyttet allerede sårbare familier lengre inn i fattigdom i fjor. Ved utgangen av 2017 var bare 46 prosent av appellen om midler dekket. Dette har strupet hjelpeorganisasjonenes evne til å håndtere tørken og hjelpe lokalsamfunn berørt av konflikt.

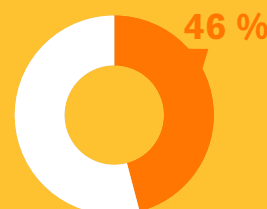
Det internasjonale samfunnet og den etiopiske staten arbeidet tett og klarte å unngå hungersnød i 2017. Men det trengs fortsatt hjelp. Ved utgangen av året sendte regjeringen og humanitære aktører ut en appell for 2018 hvor de advarte om vedvarende akutt matmangel for opptil syv millioner mennesker, underernæring og mangel på vann i lavlandet i sør der de fleste lever av dyrehold og jordbruk.

Mange etiopiere må forvente nok et år med vanskelige leveforhold og sult, med mindre mer penger til nødhjelp legges på bordet eller tørken avtar. Til tross for dette forblir krisen i stor grad utenfor mediernes søkelys.

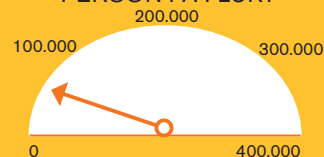
POLITISK NEGLISJERT



DEKNING AV HUMANITÆR APPELL



MEDIEDEKNING PER PERSON PÅ FLUKT



6

PALESTINA



Foto: Wissam Nasser/NRC

Da staten Israel ble opprettet i 1948, ble flere hundretusen palestinere tvunget på flukt fra hjemmene sine. 70 år senere lever de fortsatt som flyktninger, noe som gjør Palestina til en av verdens mest langvarige og neglisjerte flyktningkriser.

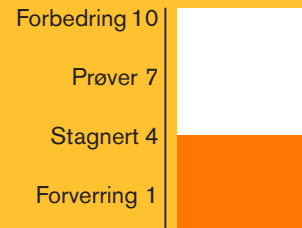
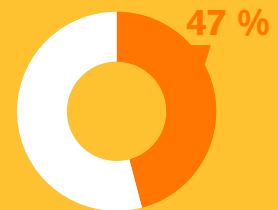
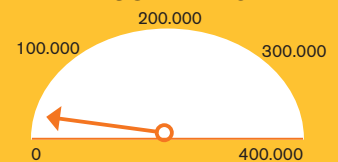
Krisen har fått mye politisk oppmerksomhet, og det har vært mange diplomatiske initiativ. Det er imidlertid ingen reell internasjonal vilje til å finne en politisk løsning for de palestinske flyktningene. Dette er delvis fordi Israel ikke har ønsket å diskutere de palestinske flyktningenes rett til å returnere.

I dag er over fem millioner palestinere registrert som flyktninger. Mange av dem oppholder seg i

nabolandene Jordan og Libanon, og over en million av dem bor på Gazastripen.

Over ti år med blokade har ført til forferdelige leveforhold for hele befolkningen på Gazastripen. 84 prosent av befolkningen har et behov for humanitær hjelp, men bare i underkant av halvparten av de nødvendige midlene til hjelpetiltak kom på plass i fjor. Blokaden og gjentatte konflikter har hatt katastrofale konsekvenser for folks mentale helse, og barn på Gazastripen opplever en uvanlig høy andel traumatiske mareritt. USAs kutt i finansieringen av UNWRA, en FN-organisasjon med mandat til å hjelpe de palestinske flyktningene, vil forverre den humanitære krisen, med mindre andre aktører tar ansvar.

I år har situasjonen på Gazastripen fått noe økt oppmerksomhet, etter at befolkningen organiserte en seks uker lang protest hvor de krevde at palestinske flyktninger og dere etterkommere må få lov til å returnere til det som i dag er Israel. Mer enn hundre palestinere ble drept i protestene og flere tusen ble skadet. Protestene og det medfølgende mediefokusset har imidlertid ikke ført til noen endringer.

POLITISK
NEGLISJERTDEKNING AV
HUMANITÆR APPELLMEDIEDEKNING PER
PERSON PÅ FLUKT

7

MYANMAR



Foto: Ingrid Prestetun/NRC

Økt konflikt nord i delstaten Rakhine i Myanmar i august 2017 førte til at mer enn 700.000 mennesker flyktet til nabolandet Bangladesh. FN omtalte da situasjonen som «verden raskest voksende flyktningkriser».

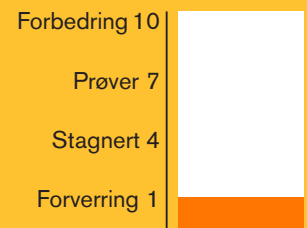
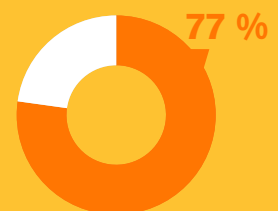
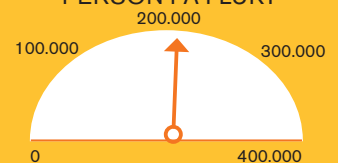
De fleste flyktningene kommer fra den muslimske minoriteten rohingya og flykter fra ekstrem vold, forfølgelse og menneskerettsbrudd. Totalt oppholder mer enn en million rohingya-flyktninger seg nå i Bangladesh, hvor hjelpearbeidere har blitt overveldet av det store behovet for hjelp. I flyktningleirene rundt byen Cox's Bazar i Bangladesh bekymrer nylig fordrevne seg for

at de skal bli sendt tilbake til landsbyene sine i Myanmar for tidlig og mot sin vilje, uten at noen kan garantere for deres sikkerhet.

I delstaten Rakhine er sivile strandet uten livsnødvendig hjelp fordi myndighetene i Myanmar ikke gir humanitære organisasjoner nødvendige tillatelser til å operere i området.

Ingen naboland eller internasjonale aktører med makt til å påvirke synes å ha vilje eller evne til å stoppe krisen. Journalister møter også strenge restriksjoner når de forsøker å få tilgang til de berørte områdene i Rakhine.

De siste månedene har også de væpnede kampene eskalert ytterligere i delstatene Kachin og Shan. Sivile har blitt drept og skadet i konflikten og flere hundretusen har måttet flykte.

POLITISK
NEGLISJERTDEKNING AV
HUMANITÆR APPELLMEDIEDEKNING PER
PERSON PÅ FLUKT

8 JEMEN



Foto: Karl Schembri/NRC

Tre år med krig i Jemen har gradvis tæret på de ressursene familier hadde å leve av og redusert de offentlige tjenestene. Begge de to store partene i konflikten har forårsaket sult, død og lidelse blant sivilbefolkningen og hindrer ofte nødhjelpen i å nå frem. Tilsammen er mer enn to millioner mennesker nå fordrevet fra sine hjem, som et resultat av konflikten.

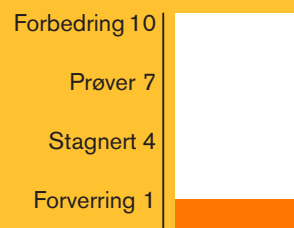
Over 1,2 millioner offentlig ansatte har ikke fått lønn siden august 2016. Mer en halvparten av innbyggerne har ikke tilgang på grunnleggende helsetjenester, utdanning, drikkevann og sanitærtjenester. Situasjonen har ført til det største kolerautbrudd verden har sett på flere tiår, og tusenvis av dødsfall som kunne vært unngått.

I november 2017 innførte en koalisjon ledet av Saudi-Arabia full blokade av Jemens havner og flyplasser, og blokkerte all innførsel av mat, drivstoff og medisiner i flere uker. Vedvarende problemer ved havnene har ført til knapphet og prishopp på basisvarer som gjør dem umulige å få tak i. Landets hovedflyplass har vært stengt i nesten to år og millioner av jemenitter har ingen tilgang til livsviktig medisinsk hjelp i utlandet.

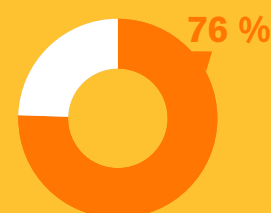
Omfanget av lidelsen i Jemen har vært utfordrende å dekke for media, hovedsakelig fordi tilgangen har vært begrenset. Internasjonale journalister forhindres fortsatt fra å reise i det meste av landet, og jemenittiske journalister utsettes for streng kontroll og høy risiko for å bli trakassert eller pågrepet.

Millioner av jemenitter er nå avhengig av humanitær hjelp for å overleve. Denne hjelpen endrer imidlertid ikke den stadig forverrede situasjonen i landet. Kun politiske løsninger på konflikten kan stanse eller reversere den humanitære krisen i Jemen.

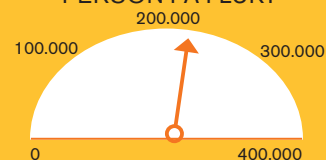
POLITISK NEGLISJERT



DEKNING AV HUMANITÆR APPELL



MEDIEDEKNING PER PERSON PÅ FLUKT



9 VENEZUELA



Foto: Luis Acosta/AFP

Ifølge Den internasjonale organisasjonen for migrasjon (IOM) har 1,6 millioner venezuelanere forlatt landet i 2017. Selv om ikke alle som forlater landet gjør det av flyktning-relaterte årsaker, blir det stadig tydeligere at et betydelig antall mennesker trenger internasjonal beskyttelse, ifølge FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR). De rapporterer om en høy økning i antallet asylsøknader fra venezuelanere. Situasjonen får lite medieoppmærksomhet utenfor regionen.

Fordrevne venezuelanere som oppholder seg i grenseområdene, har behov for vann, mat, medisiner, husly og beskyttelse. Krisen påvirker nabolandene og kan destabilisere en allerede skjør fredprosess i Colombia. Internasjonal

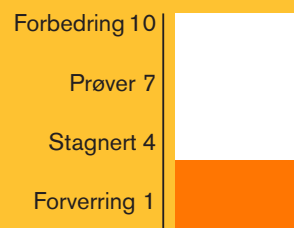
støtte til landene som tar imot venezuelanere må økes raskt for å sikre at folk mottar nødvendig hjelp.

Venezuelanere uten papirer på lovlig opphold i nabolandene risikerer å bli utnyttet seksuelt eller misbrukt på arbeidsmarkedet. Det er vanskelig for dem å få tilgang til ordentlige helsetjenester. Folk som reiser fra Venezuela til konfliktområder i Colombia, gir ikke-statlige, væpnede grupper en jevn tilstrømming av mulige ofre og nye medlemmer. I 2018 ble det bedt om 102 millioner amerikanske dollar fra verdenssamfunnet for å hjelpe venezuelanere i Colombia.

Et betydelig antall personer i Venezuela har også presserende behov for hjelp. Ifølge ACAPS var behovet for internasjonal støtte stort i fjor, men det kom ingen humanitær appell.

De internasjonale reaksjonene på krisen har så langt hatt begrensede resultater. Venezuelanere har god grunn til å være bekymret for at det er vanlige mennesker som til slutt må betale prisen for sanksjonene som øker mangelen på basisvarer.

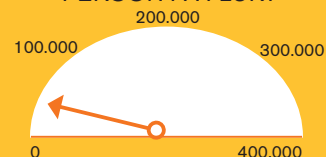
POLITISK NEGLISJERT



DEKNING AV HUMANITÆR APPELL

INGEN APPELL

MEDIEDEKNING PER PERSON PÅ FLUKT



10 NIGERIA



Foto: Rosalyn Velds/NRC

Konflikten mellom Nigerias militære styrker og den væpnede gruppen Boko Haram og ulike utbrytergrupper har fortsatt å drive folk på flukt fra hjemmene sine nord i landet. Nigeria har intensivert militæroperasjonene og Boko Haram har slått tilbake med flere angrep på sivile mål, inkludert flyktninger og internt fordrevne.

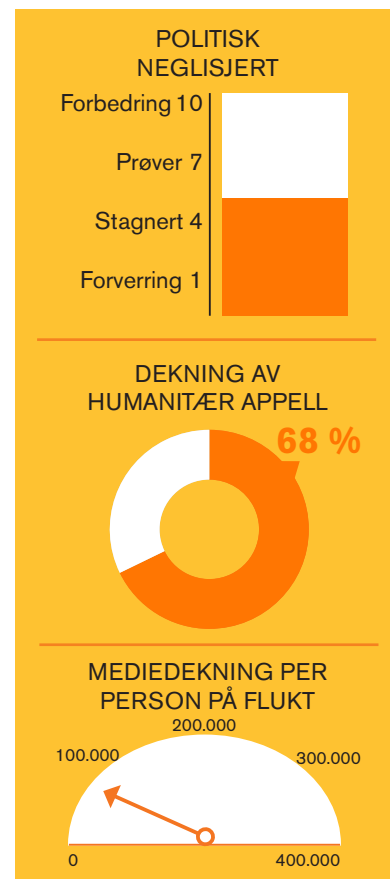
På tross av at noen har startet å vende hjem igjen, er fortsatt 1,7 millioner nigerianere internt fordrevet og 200.000 var på flukt i nabolandene ved utgangen av 2017.

I en studie utført av Flyktninghjelpen i oktober 2017 sa 86 prosent av de internt fordrevne at de ikke ennå var klare til å vende hjem.

Offentlige tjenester har kollapse i områder der konflikten har herjet. Nesten en halv million hjem og et større antall skoler, helsestasjoner og vannkilder har blitt ødelagt.

8,5 millioner mennesker hadde behov for humanitær hjelp i Nigeria i fjor, og 450.000 barn led av akutt underernæring. Mange av menneskene som berøres av konflikten har svært begrenset tilgang på humanitær hjelp. Pågående kamper og byråkratiske hindringer gjør det vanskelig for de humanitære organisasjonene å nå flere deler av landet.

På den internasjonale giverkonferansen for Nigeria og området rundt Tsjad-sjøen i Oslo i februar 2017 ble det lovet midler som bidro til å forhindre en sultkatastrofe. Men krisen, som har sitt episenter i Nigeria, trenger fortsatt omfattende internasjonal oppmerksomhet. Politikere og medier har en tendens til å fokusere på sikkerhetsaspektene ved krisen, mens omfanget av fordrivelse og humanitære behov blir oversett.



* Humanitarian + regional respons plan 2017

Publisert 7. juni 2018

Redaktører: Tiril Skarstein and Richard Skretteberg

Bidragstere: Becky Bakr Abdullah, Eline Anker, Michelle Delaney, Preethi Nallu, Hajer Naili, Sara Noémie Plassing, Ingebjørg Kårstad

Design: Tove Skjeflo

Kilder: UN Financial Tracking Service, Meltwater, UN OCHA, UNHCR

Følg oss:



facebook.com/
flyktninghjelpen



twitter.com/
flyktninghjelp



instagram.com/
nrc_flyktninghjelpen

www.flyktninghjelpen.no

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

NRC